

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

บทนี้จะกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ส่วนรายละเอียดจะกล่าวตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในสามด้านต่อไปนี้
 - 1.1 ด้านความรู้ในหลักสูตรกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
 - 1.2 ด้านความรู้ในวิธีการสอน
 - 1.3 ด้านความรู้และทักษะตามเนื้อหา ซึ่งมีขอบข่ายครอบคลุม
4. แขนงงาน คือ งานบ้าน งานเกษตร งานประดิษฐ์ และงานช่าง
2. เพื่อศึกษาความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้ง 3 ด้าน
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามตัวแปรด้านขนาดของโรงเรียน จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน และประสพการณ์ด้านการอบรม

4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือก กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามตัวแปรด้านขนาดของโรงเรียน จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน และประสบการณ์ด้านการอบรม

สมมติฐาน

1. ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีจังหวัดที่ตั้งต่างกัน มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีประสบการณ์ด้านการอบรมต่างกัน มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน
4. ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน
5. ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีจังหวัดที่ตั้งต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน

6. ครูผู้สอนงานเลือก กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียน ประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีประสบการณ์ด้านการอบรมต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนงานเลือก กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 267 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของจังหวัด

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

1. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับ ขนาดของโรงเรียน จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน และ ประสบการณ์ด้านการอบรม
2. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีขอบข่ายครอบคลุมสมรรถภาพ 3 ด้าน แบ่งออกเป็น
 - 2.1 ด้านความรู้ในหลักสูตร จำนวน 10 ข้อ
 - 2.2 ด้านความรู้ในวิธีการสอน จำนวน 11 ข้อ

2.3 ด้านความรู้และทักษะตามเนื้อหา 4 งานงาน

คือ งานบ้าน จำนวน 8 ข้อ งานเกษตร

จำนวน 3 ข้อ งานประดิษฐ์ จำนวน 8 ข้อ

และงานช่าง จำนวน 7 ข้อ

3. ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

3.1 วิธีการจัดเสริมสมรรถภาพด้านความรู้ในหลักสูตร

จำนวน 7 ข้อ

3.2 วิธีการจัดเสริมสมรรถภาพด้านความรู้ในวิธีการสอน

จำนวน 8 ข้อ

3.3 วิธีการจัดเสริมสมรรถภาพด้านความรู้และทักษะ

ตามเนื้อหา จำนวน 8 ข้อ

4. ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended form)

สำหรับครูผู้สอนได้เสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการการเสริมสมรรถภาพเพิ่มเติม

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส แล้วขอหนังสือจากผู้อำนวยการการประถมศึกษาทั้งสามจังหวัด ถึงหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่มีโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามให้แก่ครูผู้สอนงานเลือก กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ และเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน แบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมดจำนวน 297 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 275 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.59 และคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์นำไปวิเคราะห์ จำนวน 269 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.57

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละของแต่ละรายการในแต่ละตัวแปร

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 และ 3 คือ ความต้องการ เสริมสมรรถภาพและความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการ

2.1 หาค่าเฉลี่ย (Mean) ของความต้องการ เสริมสมรรถภาพและความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพ เป็นรายชื่อและรายด้าน และแปลความหมายตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

2.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดการกระจายของข้อมูล ของความต้องการ เสริมสมรรถภาพและความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพ เป็นรายชื่อและรายด้าน

2.3 ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความต้องการ เสริมสมรรถภาพและความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือก กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ตามสมมติฐาน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรที่มีสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างตัวแปรที่มีมากกว่าสองกลุ่ม

2.4 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่หลังจากพบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (one-way Analysis of variance) โดยการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison Test) แบบเชฟเฟ (Scheffé Method)

3. แบบสอบถามตอนที่ 4 คือ แบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับความต้องการการเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษาที่ได้เพิ่มเติมในแต่ละด้านวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และใช้ค่าความถี่จัดลำดับความต้องการ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้สรุปประเด็นสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. รายละเอียดของผู้ให้ข้อมูลเพื่อการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการเสริมสมรรถภาพและความต้องการเกี่ยวกับวิถีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีดังต่อไปนี้

1.1 ขนาดของโรงเรียนที่ปฏิบัติการสอน ปรากฏว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีชั้นเรียนน้อยกว่า 12 ชั้นเรียน จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 66.91 และครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีชั้นเรียนตั้งแต่ 12 ชั้นเรียนขึ้นไป จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 33.09

1.2 จังหวัดที่ตั้งของโรงเรียน ปรากฏว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลา จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 24.54 จังหวัดปัตตานี จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 34.94 และจังหวัดนราธิวาส จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 40.52

1.3 ประสิทธิภาพด้านการอบรมเกี่ยวกับการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ปรากฏว่า ครูผู้สอนผ่านการอบรม จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 30.86 และไม่ผ่านการอบรม จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 69.14

2. ผลการศึกษาความต้องการการเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือก กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพด้านความรู้และทักษะตามเนื้อหา แขนงงานช่างอยู่ในระดับมาก

ส่วนด้านความรู้ในวิธีการสอน ความรู้ในหลักสูตร ความรู้และทักษะตามเนื้อหา แขนงงานบ้าน แขนงงานประดิษฐ์ และแขนงงานเกษตร อยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สำนัจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพ ด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการและการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งสามด้าน

4. ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเสริมสมรรถภาพและความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนตามสมมติฐานของการวิจัย

4.1 ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้และทักษะตามเนื้อหา แขนงงานเกษตร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีจังหวัดที่ตั้งต่างกันมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้และทักษะตามเนื้อหา แขนงงานเกษตรมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ พบว่าครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลา กับจังหวัดปัตตานีมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ครูที่มีประสบการณ์ด้านการอบรมต่างกัน มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพโดยส่วนรวมแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ในหลักสูตร และความรู้ในวิธีการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนด้านความรู้และทักษะตามเนื้อหา ไม่แตกต่างกัน

4.4 ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพทั้งโดยส่วนรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

4.5 ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีจังหวัดที่ตั้งต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพ โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า วิธีการจัดเสริมสมรรถภาพด้านความรู้ในวิธีการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย เป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานีกับจังหวัดนราธิวาส มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6 ครูที่มีประสบการณ์ด้านการอบรมต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพทั้งโดยส่วนรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มภาระงานและพื้นฐานอาชีพ ซึ่งได้จากแบบสอบถามในคำถามปลายเปิด สรุปได้ดังนี้

5.1 ด้านความรู้ในหลักสูตร ครูผู้สอนมีความต้องการเสริมสมรรถภาพตามลำดับคือ

- 5.1.1 การปรับแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน
- 5.1.2 วิธีปรับเนื้อหาวิชางานเลือกให้เหมาะสมกับเวลา
- 5.1.3 ต้องการเอกสารประกอบหลักสูตรที่ทันสมัยปรับใช้ได้กับสภาพปัจจุบัน
- 5.1.4 ต้องการสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมความรู้ด้านการสอนงานเลือก

5.2 ด้านความรู้ในวิธีการสอน ครูผู้สอนมีความต้องการเสริมสมรรถภาพตามลำดับคือ

- 5.2.1 เทคนิคการสอนแบบใหม่ ๆ
- 5.2.2 การจัดทำคู่มือการสอนงานต่าง ๆ เป็นขั้นตอน
- 5.2.3 แนวทางการจัดหาอุปกรณ์สำหรับผู้เรียนให้เพียงพอกับงานแต่ละงาน

5.3 ด้านความรู้และทักษะตามเนื้อหาครูผู้สอนมีความต้องการ เสริมสมรรถภาพตามลำดับคือ

แขนงงานบ้าน

- 5.3.1 การตกแต่งบริเวณบ้าน
- 5.3.2 ขั้นตอนของการทำอาหารแต่ละอย่างอย่างชัดเจน
- 5.3.3 ขั้นตอนของการทำขนมอบ ขนมผิง
- 5.3.4 การตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กอ่อน

แขนงงานเกษตร

- 5.3.5 การเลี้ยงไก่
- 5.3.6 การปลูกพืชที่สามารถปลูกได้ตลอดฤดูกาล
- 5.3.7 การทำสวนล่องกอง ทุเรียน เงาะอย่างถูกวิธี
- 5.3.8 การทำไร่นาสวนผสม
- 5.3.9 การปลูกพืชสวนครัว
- 5.3.10 การเลี้ยงปลาตก

แขนงงานประดิษฐ์

- 5.3.11 การแกะสลักผักและผลไม้
- 5.3.12 การประดิษฐ์ของที่ระลึกสัญลักษณ์ของจังหวัดเช่น ตุ๊กตาชาไก่
- 5.3.13 การประดิษฐ์ของใช้ด้วยวัสดุในท้องถิ่น

แขนงงานช่าง

- 5.3.14 การปะยางรถจักรยานยนต์
- 5.3.15 การก่ออิฐฉาบปูน

- 5.3.16 การทำของใช้ด้วยไม้
- 5.3.17 การพิมพ์ซิลด์สกรีน
- 5.3.18 การตรวจสอบไฟฟ้าภายในบ้าน

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการเสริมสมรรถภาพและวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเล็ก กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาความต้องการการเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพ ด้านความรู้ และทักษะตามเนื้อหาแขนงงานช่างอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาวิชางานช่างเป็นเนื้อหาที่ต้องอาศัยความรู้และความชำนาญเฉพาะ ซึ่งต้องใช้เทคนิคและวัสดุอุปกรณ์ในการสอนหลายชนิด ดังนั้นครูที่จะทำการสอนแขนงงานนี้ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จะต้องเป็นผู้ที่มีวุฒิทางวิชาชีพ หรือได้รับการอบรมก่อนทำการสอน เพราะจะได้มีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติของวิชาดียิ่งขึ้น แต่ในสภาพความเป็นจริงครูประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบมาทางสายอาชีพและไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมค่อนข้างน้อย ซึ่งจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่ามีครูที่ไม่ผ่านการอบรมร้อยละ 69.14 ซึ่งแสดงว่าครูที่ผ่านการอบรมมีจำนวนน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง ด้วยสาเหตุดังกล่าวน่าจะมีส่วนทำให้ครูขาดความรู้และทักษะทำให้ไม่มีความถนัดในการสอนแขนงงานช่าง จึงมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ช่อทิพย์ ชรรมรักษ์ (2529 : 146-147) ที่พบว่า ครูต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนตามแผนการสอนงานพื้นฐาน งานประดิษฐ์ และงานช่างมากเป็นอันดับที่ 1 เพราะงานประดิษฐ์และงานช่าง มีกิจกรรมหลายประเภท และครูส่วนใหญ่เป็นหญิง ความถนัดในกิจกรรมหลายประเภทมีน้อย

และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประมวล เสนาฤทธิ (2524 : 67) ซึ่งพบว่า ครูต้องสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เพราะผู้บริหารมอบหมายให้สอน ครูจึงขาดทักษะเฉพาะ และไม่มีความรู้เรื่องงานประดิษฐ์และงานช่างทำให้หลีกเลี่ยงการสอนในแขนงงานที่ตนไม่ถนัดหรือทำไม่เป็น ในทำนองเดียวกัน เพ็ญลักษณ์ ไชยรังษี (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย พบว่า ครูประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบมาทางสายอาชีพและได้รับการอบรมเกี่ยวกับงานที่สอนก่อนเข้าสอน จึงทำให้ไม่สามารถสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรได้

2. ผลการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพด้านความรู้ในหลักสูตร ความรู้ในวิธีสอนและความรู้และทักษะตามเนื้อหาด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการ และการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพนั้น มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติจริงมากกว่าการเรียนรู้ด้วยการท่องจำ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูจะต้องมีความรู้ถึงขั้นตอนการทำงานแต่ละอย่างอย่างชัดเจน รวมทั้งมีทักษะและความชำนาญในการปฏิบัติงานเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียนได้ แต่เนื่องจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คือครูยังขาดความรู้และทักษะ จึงมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพ ด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการ และการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพราะจะได้รับประสบการณ์ตรง ด้วยการฝึกปฏิบัติ และได้เห็นของจริง ซึ่งจะเป็นการสร้างเจตคติและความสนใจให้แก่ครูได้มากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ช่อทิพย์ ธรรมรักษ์ (2529 : 149-152) ที่พบว่า ครูต้องการพัฒนาสมรรถภาพการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพด้วยการอบรมเชิงปฏิบัติการ และการไปศึกษาดูงานนอกสถานที่อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะครูจะได้แสวงหาความรู้ความเข้าใจด้วยการฝึกปฏิบัติกระทำการผลิตวัสดุจริง ๆ และการไปศึกษานอกสถานที่ ก็จะเป็นการสร้างประสบการณ์ของครู

ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

3. ผลการเปรียบเทียบความต้องการการเสริมสมรรถภาพและความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มภาระงานและพื้นฐานอาชีพ ตามสมมติฐานของการวิจัย

3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มภาระงานและพื้นฐานอาชีพที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพ ด้านความรู้ในหลักสูตร ความรู้ในวิธีการสอน ความรู้และทักษะตามเนื้อหาแขนงงานบ้าน แขนงงานประดิษฐ์ และแขนงงานช่างไม้แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนประถมศึกษาซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนขนาดใดต่างก็ได้รับการจัดสรรทรัพยากร ปัจจัยสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนงบประมาณการดำเนินงานตามสัดส่วนของขนาดโรงเรียน จึงทำให้ครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีสภาพความพร้อมในการปฏิบัติงานใกล้เคียงกัน ความต้องการการเสริมสมรรถภาพจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของกรมสามัญศึกษา (2521 : 73-85) ที่พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาการงานมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก และจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพด้านความรู้และทักษะตามเนื้อหาแขนงงานเกษตร แตกต่างกันเพียงด้านเดียว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน โดยครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีชั้นเรียนตั้งแต่ 12 ชั้นเรียนขึ้นไป มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพมากกว่าครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีชั้นเรียนน้อยกว่า 12 ชั้นเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การสอนงานเกษตรต้องใช้พื้นที่สำหรับนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมาก และโรงเรียนที่มีชั้นเรียน

ตั้งแต่ 12 ชั้นเรียนขึ้นไป เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ มีสภาพพื้นที่
 ให้อ่านวยต่อการจัดสอนงานเกษตร แต่เนื่องจากครูผู้สอนส่วนใหญ่
 ไม่มีวุฒิทางการเกษตรและมีโอกาสเข้ารับการอบรมเกี่ยวข้องกับงานที่
 สอนน้อย จึงทำให้ประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
 ในบางกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิรัช ชูสูงเนิน
 2528: 115) ที่พบว่า ครูมีสมรรถภาพด้านวิชาการงานเกษตรอยู่ใน
 ในเกณฑ์ปานกลาง เพราะครูไม่ได้ศึกษาวิชาเกษตรมาโดยตรง
 จึงทำให้ไม่สามารถดำเนินการสอนในบางเนื้อหาที่จะต้องอาศัย
 ความรู้และทักษะเฉพาะของวิชาการด้านเกษตรได้ จากสาเหตุ
 ดังกล่าวน่าจะมีส่วนทำให้ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มี
 ชั้นเรียนตั้งแต่ 12 ชั้นเรียนขึ้นไปมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพ
 มากกว่า

3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและ
 พื้นฐานอาชีพ ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีจังหวัดที่ตั้งต่างกัน
 มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มี
 จังหวัดที่ตั้งต่างกันมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพด้านความรู้
 ในหลักสูตร ความรู้ในวิธีการสอน ความรู้และทักษะตามเนื้อหา
 แขนงงานบ้าน แขนงงานประดิษฐ์ และแขนงงานช่าง ไม่แตกต่างกัน
 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูที่ปฏิบัติการสอน
 อยู่ในจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส ต่างก็ใช้
 แผนการสอนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ของเขตการศึกษา 2 ใน
 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแผนการสอนนี้ได้มีการปรับให้
 สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นแล้วในบางส่วน ดังนั้นจึงทำให้ครูมีความ
 ต้องการการเสริมสมรรถภาพไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านความรู้และ
 ทักษะตามเนื้อหา แขนงงานเกษตร พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ใน
 โรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลากับจังหวัดปัตตานี มีความต้องการ
 การเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน โดยครูที่
 ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลามีความต้องการ

การเสริมสมรรถภาพมากกว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ จังหวัดยะลา มีสภาพพื้นที่เหมาะสำหรับทำการเกษตรมากกว่า เนื่องจากมีที่ราบและป่าเขา มีพื้นที่หลายส่วนถูกจัดสรรให้เป็นนิคมเพื่อทำการเกษตร เช่น นิคมชาโรต นิคมภาคใต้ เป็นต้น ส่วนจังหวัดปัตตานีถึงแม้ว่าเป็นที่ราบลุ่ม แต่ก็ยังไม่เหมาะสำหรับทำการเกษตร เพราะสภาพดินเค็มและมีความกระด้างสูง (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2, 2534 : 86-93) เมื่อสภาพพื้นที่ของทั้งสองจังหวัดนี้มีความแตกต่างกัน ก็ย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ ซึ่งมีลักษณะเปิดกว้างให้โรงเรียนเป็นผู้พิจารณาเลือกสอนให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะแขนงงานเกษตร ซึ่งถือว่าสภาพพื้นที่มีความสำคัญมากเป็นอันดับ 1 ในการเลือกสอน จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นน่าจะมีส่วนทำให้ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในจังหวัดยะลา มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพมากกว่าครูในจังหวัดปัตตานี

3.3 สมมติฐานข้อที่ 3 ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพที่มีประสบการณ์ด้านการอบรมต่างกันมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน

ผลการวิจัย พบว่า ครูที่ผ่านและไม่ผ่านการอบรมมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพด้านความรู้ในหลักสูตร และความรู้ในวิธีการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อได้รับการอบรมไปแล้วครูมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ทำให้มีความตื่นตัวในการทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ประสบผลสำเร็จ โดยการนำความรู้ที่ได้จากการอบรมไปแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จึงทำให้ครูที่ผ่านการอบรมมีความต้องการเสริมสมรรถภาพน้อยกว่าครูที่ไม่ผ่านการอบรม ดังนั้นการส่งเสริมให้ครูได้เสริมสมรรถภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็น ดังที่ ชารี มณีศรี (2521 : 109) ได้กล่าวว่า ความกระตือรือร้นของมนุษย์มีขีดจำกัด การปฏิบัติงานประจำทำให้คนขาดความฉับไว ขาดการริเริ่มในการทำงาน การเข้ารับการอบรมจะทำให้มีความตื่นตัวทางวิชาการ ทำให้ได้แลกเปลี่ยน

ความคิดและประสบการณ์ และช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้น และจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูที่ผ่านและไม่ผ่านการอบรม มีความต้องการการเสริมสมรรถภาพด้านความรู้ และทักษะตามเนื้อหาทั้ง 4 แขนงงาน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้ง 4 แขนงงานนี้ เป็นเนื้อหาที่ต้องอาศัยความรู้และทักษะเฉพาะ ซึ่งครูจะต้องสอนให้นักเรียนปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยที่ดีในการทำงานตลอดจนรู้คุณค่าและรักการทำงาน การสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้กระทำได้ไม่ยากนัก หากครูผู้สอนปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียนได้ แต่จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีโอกาสอบรมเกี่ยวกับการสอนงานต่าง ๆ จึงทำให้ขาดความรู้และทักษะในการสอน ด้วยสาเหตุดังกล่าวนี้ น่าจะมีส่วนทำให้ครูที่ผ่านและไม่ผ่านการอบรมมีความต้องการการเสริมสมรรถภาพไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เพ็ญลักษณ์ ไชยรังษี (2533 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ครูผู้สอนมีโอกาสอบรมเกี่ยวกับงานที่สอนน้อย และในการอบรมที่ผ่านมาก็ยังไม่ครอบคลุมถึงเนื้อหาที่ต้องการ

3.4 สมมติฐานข้อที่ 4 ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพของครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีชั้นเรียนน้อยกว่า 12 ชั้นเรียน และตั้งแต่ 12 ชั้นเรียนขึ้นไป พบว่ามีค่าเฉลี่ยของความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เหตุผลดังกล่าวข้างต้นคือ กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำ และปฏิบัติจริงถึงร้อยละ 60-70 (ประสงค์

จินดาวงศ์, 2532 : 205) ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องมีทั้งความรู้และทักษะสำหรับถ่ายทอดให้ผู้เรียน แต่ผลจากการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 : บทคัดย่อ) อรุณ เจริญธีรพันธ์ (2528 : บทคัดย่อ) ช่อทิพย์ ธรรมรักษ์ (2528 : บทคัดย่อ) จิราภรณ์ ศรีศฤงคาร (2530 : 71-73) เพ็ญลักษณ์ ไชยรังษี (2533 : บทคัดย่อ) รวมทั้งผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ได้ข้อมูลตรงกันว่า ครูส่วนมากยังไม่ได้รับการอบรม จึงทำให้ไม่มีความถนัดในการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพเท่าที่ควร ด้วยสาเหตุดังกล่าวน่าจะมีส่วนทำให้ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีพื้นฐานจากการได้รับการอบรมใกล้เคียงกัน จึงมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพไม่แตกต่างกัน

3.5 สมมติฐานข้อที่ 5 ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีจังหวัดที่ตั้งต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีจังหวัดที่ตั้งต่างกันมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีจังหวัดที่ตั้งต่างกัน มีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพด้านความรู้ในวิธีการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ่ พบว่า ครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในจังหวัดปัตตานีกับจังหวัดนราธิวาสมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน โดยครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนที่มีที่ตั้งอยู่ในจังหวัดปัตตานีมีความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัดเสริมสมรรถภาพมากกว่า ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การพัฒนาบุคลากรยังจัดได้ไม่ทั่วถึงและไม่ครอบคลุมถึงเรื่องที่ครูประสบปัญหา เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านงบประมาณและแหล่งวิชาการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 : 191) ได้เสนอแนะแนวทางไว้ว่าผู้บริหารโรงเรียน

สามารถพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ เพื่อให้เกิดความมั่นใจที่จะสอนงานนั้น ๆ ได้ โดยการส่งครูไปอบรม ระยะสั้น 3-5 วัน ในวิทยาลัยครู วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรม หรือวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่อยู่ใกล้ ๆ โดยขอความร่วมมือจากหัวหน้า สถานศึกษานั้น ๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงแหล่งวิทยาการดังกล่าวก็จะพบว่า ครูในจังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส อยู่ใกล้แหล่งวิทยาการ มากกว่า ครูในจังหวัดปัตตานี จึงน่าจะทำให้สามารถไปเข้ารับการอบรม เพิ่มพูนความรู้ได้สะดวกและประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก ซึ่งจากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ครูในจังหวัดปัตตานีมีความต้องการ เกี่ยวกับวิธีการจัด เสริมสมรรถภาพด้านความรู้ในวิธีการสอนมากกว่า จังหวัดนราธิวาส จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารในระดับอำเภอและ จังหวัด ได้พิจารณาหาแนวทางเสริมสมรรถภาพให้แก่ครูต่อไป

3.6 สมมติฐานข้อที่ 6 ครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการทำงานและ พื้นฐานอาชีพ ที่มีประสบการณ์ด้านการอบรมต่างกัน มีความต้องการ เกี่ยวกับวิธีการจัด เสริมสมรรถภาพแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ครูที่ผ่านและไม่ผ่านการอบรมมีความ ต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัด เสริมสมรรถภาพทั้งโดยส่วนรวมและราย ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน แต่ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความ ต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัด เสริม สมรรถภาพ พบว่า ครูที่ผ่านและไม่ผ่านการอบรมมีค่าเฉลี่ยของ ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัด เสริมสมรรถภาพอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังไม่ผ่านการอบรม เกี่ยวกับการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ จึงทำให้มีพื้นฐาน ความรู้อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน ความต้องการเกี่ยวกับวิธีการจัด เสริมสมรรถภาพจึงไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการทำวิจัยเรื่อง ความต้องการการเสริม
สมรรถภาพของครูผู้สอนงานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ
ในโรงเรียนประถมศึกษา สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้วิจัยมี
ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านความรู้ในหลักสูตร ผู้บริหารควรจัดเสริมสมรรถภาพ
ให้แก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับการปรับแผนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพของ
โรงเรียนและท้องถิ่น รวมทั้งการปรับเนื้อหาวิชางานเลือกให้เหมาะสม
กับเวลา ด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความต้องการของครู ได้แก่ การ
อบรมเชิงปฏิบัติการ การไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ และการได้รับ
เอกสารเผยแพร่ความรู้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.2 ด้านความรู้ในวิธีการสอน ผู้บริหารควรจัดเสริม
สมรรถภาพให้แก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับการแก้ปัญหาในกรณีที่เกิดไม่มีวัสดุอุปกรณ์
โดยเน้นเกี่ยวกับการนำวัสดุและอุปกรณ์ที่มีอยู่ในแต่ละท้องถิ่นมาใช้ให้
เกิดประโยชน์ ตลอดจนอบรมด้านเทคนิคการสอนแบบใหม่ ๆ ที่สามารถ
สร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน ให้มีนิสัยรักการทำงาน ด้วยวิธีการต่าง ๆ
ตามความต้องการของครู ได้แก่ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การสาธิต
การศึกษาดูงานนอกสถานที่ และการเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยาย

1.3 ด้านความรู้และทักษะ ผู้บริหารควรจัดเสริมสมรรถภาพ
ให้แก่ครูผู้สอน ตามแผนงานดังนี้

1.3.1 แผนงานบ้าน ควรจะเน้นในเรื่องของการปรับ
เนื้อหาให้เหมาะสมกับสภาพความพร้อมของวัสดุฝึกในโรงเรียนและ
ความต้องการของท้องถิ่น โดยเฉพาะในเรื่องการออกแบบตัดเย็บ
เสื้อผ้า และการทำขนมต่าง ๆ

1.3.2 **แขนงงานเกษตร** ควรจัดเสริมสมรรถภาพเกี่ยวกับการเพาะเห็ดชนิดต่าง ๆ การเลี้ยงไก่ และการปลูกพืชที่สามารถปลูกได้ทุกฤดูกาล โดยคำนึงถึงสภาพพื้นที่ของโรงเรียนให้มากที่สุด

1.3.3 **แขนงงานประดิษฐ์** ควรจัดเสริมสมรรถภาพเกี่ยวกับการประยุกต์วัสดุและเศษวัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด

1.3.4 **แขนงงานช่าง** ควรจัดเสริมสมรรถภาพเกี่ยวกับการแก้ไขข้อขัดข้องของไฟฟ้าภายในบ้าน การต่อวงจรไฟฟ้า การเดินสายไฟฟ้าตามแผนวงจรไฟฟ้าภายในบ้าน การออกแบบตัวอักษรสำหรับเขียนแบบ การสานของใช้ด้วยวัสดุที่มีในท้องถิ่น และการปะยางรถจักรยานยนต์

ในการจัดเสริมสมรรถภาพให้แก่ครูผู้สอนงานเลือก ควรจะจัดในระดับกลุ่มโรงเรียนมากกว่าจัดในระดับอำเภอหรือจังหวัด เพราะสภาพพื้นที่และความพร้อมของโรงเรียนในกลุ่มเดียวกัน จะคล้ายคลึงกัน ดังนั้นการสอนงานต่าง ๆ ก็จะมีอยู่ในแนวเดียวกันและเนื่องจากกลุ่มประสบการณ์นี้ต้องการให้ครูผู้สอนมีทั้งความรู้และทักษะ เพื่อถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียนได้ วิธีการจัดเสริมสมรรถภาพที่ครูต้องการมาก คือ การอบรมเชิงปฏิบัติการ การสาธิต การไปศึกษาดูงานนอกสถานที่ การเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยาย การได้รับเอกสารเผยแพร่ความรู้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและการนิเทศจากผู้บริหารและศึกษานิเทศก์

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ในจังหวัดอื่น ๆบ้าง โดยทำการศึกษาแยกเฉพาะจังหวัด

2.2 ควรทำการศึกษาถึงความต้องการการเสริมสมรรถภาพของครูในกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ